

[Ellinger.]

at dets Kritik — jeg citerer nu her ordret — ikke paa noget Punkt gør Krav paa at støtte sig til teknisk Sagkundskab, og det tilføjes, at dette tydeligt fremgaar af Beretningen. Ja, det har Hovedrevisoratet saamænd saa evigt Ret i — Hovedrevisoratet har ikke skrevet dette i Beretningen, men det fremgaar af den. Det er en henrivende Oplysning om den fuldstændige Mangel paa teknisk Sagkundskab hos den, der tillader sig med stor Overlegenhed at ville belære den tekniske Sagkundskab. Hovedrevisoratet bekender selv nu, at det kun har ren og skær Kontorvisdom; det besidder, som det selv skriver, kun økonomisk-kritisk Sagkundskab, og saa har Folk nu gaaet og troet og stolet paa, at der maatte tillægges Hovedrevisoratets Udtalelser om Byggeudvalgets Handlinger den største Vægt! Denne er det altsaa ganske blottet for, og dermed kunde man egentlig lade de 7 af de 10 Sider, som Kritikken i Statsrevisionens Betænkning rummer, forsvinde i Papirkurven. Men der-ved vilde dog Hovedrevisoratet og jeg slippe for let. Vi vil derfor vente dermed en lille Stund.

Der findes i Beretningen Eksempler, som belyser den tendentiøse Maade, paa hvilken Hovedrevisoratet kritiserer. Jeg skal fremdrage et Par karakteristiske Eksempler, som Hovedrevisoratet selv tillægger Betydning. Der staar i Hovedrevisorernes Betænkning som en Anke mod Byggeudvalget — jeg haaber, den højtærede Formand vil tillade, at jeg citerer det —:

„Et Snedkerarbejde til Beløb ca. 26 000 Kr. ved Levering af dobbelte Vinduer er blevet bortgivet efter Enkelt-Tilbud til en af Højskolen i øvrigt i meget udstrakt Grad anvendt Snedkermester. Ved en 2 Maaneder senere afholdt offentlig Licitation over samme Art Arbejder indkom 22 Tilbud, for hvilke Forskellen mellem laveste og højeste Tilbud var ca. 60 pCt. Ved denne Licitation var ommeldte Snedkermester ogsaa bydende, men 17 af Tilbudene var lavere end hans. Dette Forhold støtter ikke paa Forhaand Tilliden til, at vedkommende Snedkermesters Tilbud i de mange Tilfælde, hvor han har været uden Konkurrence, har været særligt rimelige. Hovedrevisoratet maa derfor mene, at hvis der var blevet afholdt offentlig Licitation ogsaa i førstnævnte Tilfælde, vilde der have foreligget et andet og for Statskassen antagelig mere fordelagtigt Resultat.“

Se, det er en efter Hovedrevisoratets Mening vægtig Ankepost. Dette Tilfælde skal kaste

Skygge over vor Handlemaade, men det sandhedssøgende Hovedrevisorat fortier, at nævnte Snedkermester ved tre foregaaende Licitationer havde været den lavest bydende. Det staar i den gemte Protokol. Se, havde man nævnt det, man skjuler, vilde man have skjult det, man nævner. Men Tilfældet er jo langt mere interessant. Jeg maa udtale min uforbeholdne Anerkendelse af den Snedighed, med hvilken Hovedrevisoratet her fører Læserne ud i Mosen. Tænke sig: hele 60 pCt.s Forskel. Jeg tilføjer, at det er 60 pCt. af laveste Tilbud, hvilket der for øvrigt ikke nævnes, men det er det; og saa er der 17 under og altsaa kun 4 over. Det giver enhver det Indtryk, at her har vi en Mand, hvis Tilbud ligger meget højt. Med Snildhed har man lavet et ganske falsk Billede, men ingen kan opdage det, naar man ikke kender Protokollens Indhold og gaar det efter. Kun nogle faa kan gøre det, og jeg skal da efter Protokollens Kopi oplyse, at Mandens Tilbud ligger meget nærmere ved det laveste end ved det højeste Tilbud. Der var nemlig en Mand, som gav et urimelig højt Tilbud. Det laa 3 340 Kr. — jeg nævner det Tal, for saa kan Hovedrevisoratet prøve paa at revidere mig — over det næsthøjeste Bud, som for øvrigt var indgivet af Bygningssnedkernes Aktieselskab. Den paagældende har altsaa enten ikke forstaaet at kalkulere eller har tiltænkt sig en urimelig høj Fortjeneste; hvem ved det? Men alle andre Tilbud laa saaledes, at Forskellen mellem højeste og laveste Tilbud kun var 4 000 Kr. Hvis nu den urimeligt højt bydende Mand ikke havde været med, var de 60 pCt. svundet ind til 32 pCt., og „vor“ Mands Tilbud var selvfølgelig ganske upaavirket deraf; de 60 pCt. var svundet ind til 32 pCt., og saa havde Hovedrevisoratet utvivlsomt ladet hele dette Eksempel falde, hvor ondt det end vilde gøre det at miste en Rapport. Man kan i Sandhed med Hovedrevisoratets egen Vending sige: dette Forhold støtter ikke paa Forhaand Tilliden til, at Hovedrevisoratet i de mange Tilfælde, hvor det er uden Kontrol, er særlig paalideligt. Jeg har ikke kunnet lade være med at tænke i denne Forbindelse paa det Tilfælde, at en Mand paa et Møde vilde prøve paa at overmande sin Modstander paa sliig Vis, og at denne, navnlig hvis han havde været afdøde Klaus Berntsen, vilde have faaet ham ekspederet ud af Lokalet omgaaende. Vedkommende Snedkermester fik i øvrigt Arbejdet til de 26 000 Kr., fordi hans Bud paa Forsatsvinduer fandtes at være endog paa-